

2000

מחברים את עם ישראל

איך גדולה בתורה ואיך דורשה בישראל

התורה הקדושה, נשמת חיו של עם ישראל, היא מקור מים חיים, אמונה, זהות ושיקום. שיעור או חבורה, חק לישראל או דף היומי, בכל מקום ובכל זמן. כאיש אחד ובלב אחד, מאב לבו, מרב לתלמיד ומדור לדור. על כך גאוננו. על כך שמחתנו. שישו יהודים בשמחת התורה, שישו!

אין לשוין בשמחת התורה - המזון טעון ניהול

זמני השבת והחג

ר"ת	ייצאת השבת והחג	כניסת השבת והחג	ערים
19:39	18:57	18:07 (17:42 דק)	ירושלים
19:36	18:55	18:05	תל אביב
19:37	18:56	18:06	חיפה
19:38	18:56	18:07	באר שבע

הזמנים על פי לוח 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

בשבת אסור לרקוד ולמחוא כפיים, משום שחכמים חששו שמא מתוך השמחה יבואו לתקן כלי שיר. אבל בשמחת תורה התירו את הריקוד לכבוד התורה גם כאשר החג חל בשבת. כשאדם רוקד עם התורה, זה לא כי הנחף שלו צריך תנועה, אלא מפני שהלב שלו מלא שמחה על הזכות להיות יהודי, על התורה שניתנה לנו, ועל סיומה והתחלתה מחדש.

מאחורי הקלעים:
ככה המוח שלך עובד!

נחמי בארי

לפתע הוא הרגיש
דקירה חזקה בגבו

יהונתן דדון

מהיכן שאב העשיר
את אהבתו לתורה?

הרב יהונתן ענבה

הנהג והנוסעים ינחו
לשמע הבקשה המזורה

הרב עידו סממה

איך אפשר לשמוח
עם כל הצרות?

המקובל הרב יוסף ביטון

לא תאמינו, אבל ככה ניתן לצאת מכל הצרות והבעיות!

א. למה זוכה מי שרוקד, שמח, מחבק ומזיע לכבוד התורה הקדושה?

"ידוע ומפורסם הדבר, שהעניין של השמחה הגדולה בשמחת תורה הוא דבר גבוה מאוד מאוד. רבי חיים ויטאל, תלמידו הגדול של מרן רבינו האר"י הקדוש ז"ל, מעיד עליו שביום הקדוש הזה הוא לא פסק מלרקוד עם התורה עד שהיה מזיע, וגם היה מקפיד בהקפות שניות שהתקיימו במוצאי החג לעשות עוד פעם את ההקפות, באומרו שהקפות אלו הן מהכלים הגבוהים ביותר לקבלת השפע ורוח הקודש.

עוד ידוע ומפורסם מה שאמר מרן האר"י הקדוש ז"ל, שכל מה שהוא זכה להגיע לדרגות גבוהות, הוא זכה על ידי השמחה במצוות. לכן, כל יהודי פשוט, באשר הוא שם, יקפיד על הדבר הזה ויתעלה על גופו. העניין הוא כמו שכתוב בספרי החסידות, ויש בזה עניינים גבוהים מאוד, שכאשר אנחנו קופצים מעל הקרקע, נמצאים באוויר ומתנתקים מהארצות לרגע - אנחנו מושכים גדולים של אורות עצומים לנשמה. כל חיבוק ונישוק של ספר התורה, מראה על החביבות של עם ישראל לתורה. וידוע ומפורסם שמעשים שנעשים כאן בארץ מעוררים את האורות העליונים, בבחינת "איה אשר אהיה", כשם שאתה הווה עמי אני הווה עמך. וזה כאשר אדם מראה שמחה, מראה אהבה, מראה שהוא מחובר לתורה בדבקות. שמחת-תורה זה יום גבוה מאוד שאנחנו צריכים לשמוח בו על שאנחנו מסיימים את התורה ומיד מתחילים אותה מחדש. זה מראה שאנחנו מחוברים לאין סוף.

מובא בספרים הקדושים, והזהר הקדוש כותב את זה מפורשות, שכל התורה כולה היא שמותיו של הקדוש ברוך הוא. זאת אומרת, כשאנחנו מחבקים את ספר התורה שאנחנו רוקדים עמו, אנחנו לא רוקדים רק עם האותיות או עם הגוויל, אנחנו רוקדים עם השם יתברך בכבודו ובעצמו. היה מרגלא בפומיה של רבי אלעזר אבוחצירא, זכר צדיק וקדוש לברכה - "כי בשמחה תצאו", שעל ידי השמחה יוצא האדם מכל הבעיות ומכל הצרות שלו, ברוחניות ובגשמיות. ויהי רצון שנזכה."

ב. איזו עלייה עדיף לקנות בשמחת תורה, חתן תורה או חתן בראשית?

"למעשה, אני לא זוכר שראיתי שיש הבדל. שתי העלויות הן בודאי במעלה גבוהה מאוד מאוד. העניין של עלייה לתורה ביום הקדוש של שמחת תורה זה ההתחברות של האדם לתורה. זה דבר גדול מאוד. אפשר על פי סברא לומר שהעניין מתחלק לשניים, חתן תורה מסיים את התורה וחתן בראשית מתחיל את התורה מחדש. והנה, אם יש לאדם פעולות שהוא התחיל בהם אבל יש לו עיכובים ומניעות והוא עדיין לא הצליח לסיים אותם, יכול מאוד להיות שיש סגולה גדולה לעלות לתורה לעליית חתן תורה, וזה יהיה לו לסגולה שיזכה לסיים משהו בצורה שלימה, כי זה מראה על שלמות, שלא חסרנו דבר, פרשייה אחר פרשייה, וזה החתן שהלך עם התורה לאורך כל השנה.

ומאידך, אדם שצריך להתחיל התחלות חדשות אבל מרגיש שהמזל שלו סגור, שיש לו איזו תקיעות בבית, עיכובים של זיווגים או של פרנסה, אז יעלה לתורה לחתן בראשית ויכוון בעזרת השם שהתורה הקדושה תהיה מליצת יושר בעדו, שייפתחו לו שערי רצון להתחיל כל דבר בנקל. והעיקר שיכוון ליבו לשמים. כך אני חושב מסביר אפילו שלא ראיתי את זה כתוב בשום מקום. כי אדם ששמח במצווה, ומוכן גם לשלם בעדה - היא תהיה לו סגולה גדולה בעזרת השם יתברך. ויהי רצון שנזכה."

חושג ביהדות

"חתן תורה" "חתן בראשית"

כינוי המוענק לאדם העולה לתורה בשמחת-תורה, לקריאת הפסוקים המסיימים את התורה. עלייה זו נחשבת לזכות גדולה, והעולה אליה נקרא "חתן" כסמל לחיבור בין עם ישראל לבין התורה, שהיא הכלל. מיד לאחר סיום הקריאה של "חתן תורה", קוראים ל"חתן בראשית" לעלות לתורה ולהתחיל מחדש את קריאת התורה מספר בראשית, כדי להראות שאין הפסק בתורה הקדושה.

דברים שחייבים לדעת על "שמיני עצרת"

שמיני עצרת הוא רגל בפני עצמו, השונה מחג סוכות בשישה דברים, שסימנם פז"ר קש"ב: פייס (הגדלת הקורבנות), זמן (ברכת "שהחיינו"), רגל (שם החג), קורבן (אינו כסדר קרבנות החג), שיר (מזמור תהילים ייחודי שהלויים שרו בעת הקרבנות הקרבן), וברכה (הזכרת "יום שמיני חג העצרת הזה" בתפילה ובברכת המזון).

משמעות המילה "עצרת" היא עצירה ועיכוב. ה' מבקש מעם ישראל "לעצור" עוד יום אחד לפני החזרה לשגרת החיים. המדרש ממחיש זאת באמצעות משל למלך שזימן את בניו לסעודה לכמה ימים, וכשהגיע זמנם להיפרד אמר להם: "בני, בבקשה מכם, התעכבו עמי עוד יום אחד - קשה עליי פרידתכם."

ביום זה מתפללים על הגשם (מתחילים להזכיר: "משיב הרוח ומוריד הגשם"). הפנייה לאלוקים בבקשת מים מגיעה בסוף חגי תשרי, לאחר שסיימו לאסוף את התבואה והעם שהיה בתוך הסוכות בבטחה.

המגזין
נצפה

גם בחופשת
הקיץ
במונטנגרו,
שגריר המגזין
ר' משה אהרן
לא ויתר על
עונג שבת
איכותי!

ציילתם את המגזין
במקום מעניין?

שלחו לנו למייל או למספר:
058-450-2000
MAG@TV2000.CO.IL

השירור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30. ליינון אישי וברכה מהרב, חיינו: 073-321-2998

ההקדשות של מזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש:

לע"נ: כרמלה בת גורליה, דוד בן זימבול, אברהם בן מסעודה,

דדה אנדרה ארתור בן אליז לואיזה, פנינה ולקה בת ישראל וחנה רבקה,

אברהם מרדכי בן משה יוסף ובלומה איטה, אילנה דיזי בת נעמה, עזרא בן פרחה, דוד

זוהרה קדוש, אלברט בן אבו, שלום וחנה בן אבו, ניסים בן כירה, נתן בן יונה, רותי רות בת פנינה,

דנה בת רותי רות תמזי סימן טוב פתאל בן שרה, אפרים בן מידל, ראובן בן חנה, משה כהן בן גאולה, ישעיהו

זאב בן ישראל, ורדה בת ישראל צבי, ליטל בת גאולה, יוסף אליהו בן פרונסון, אילנה ילנה בת סולטנה, חסיבה כהן בת

עדידה | לרפואה שלימה: אביחי בן נעמי, סיון ג'וליה בת רויטל, יעקב בן בקה, שמשון בן זוהרה, ורדה שיר בת נעמה, חנה

בת טלי, מסעוד פרוספר בן שמחה, עדן בת חנה, מסודי בת חביבה, אליהו בן סולטנה, אילנה בת יפה | לברכה והצלחה: בנימין בן

פרונסון ציפורה, דוד בן רות, סילבנה בת מיסה, הילה סטלה בת סילבנה, אסתר מיכל בת אביגיל, חנה ואברהם רובין | לפרנסה בשפע

ובריאות: בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דינאלה בת שושנה | לזיווג הגון: אורטל בת אירית, אלון אליהו בן דבורה, חן עטרה בת

סיגלית, אפרת בת חיה חווה, רפאל בן אסתר מיכל | לחזרה בתשובה: דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | לזרע בר קיימא: אילה

תהילה בת חדוה, יצחק מיימון בן רינה, לילך פנינה בת רותי רות, חדוה בת יעל | ללידה קלה: אורלי בת כרמלה

להקדשת מזמינים לזיכוי הרבים עבור היקר לכם, חיינו: 073-286-6527

2000
חברים את עם ישראל

מו"ל: 2000 מחברים את עם ישראל

עורך: יונתן בירבויס | עורך משנה: י. נפתלי

ביקורת: חברי ועדת הביקורת

נירפיקה ועיצוב: מחלקת הסטודיו

מרכז: *2610 | שלוחה 1 | להאזנה לפרוטל: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים בהפצת המגזין, חיינו: 073-286-6527

להזמנת רב או רבנית לחונן בית ללא עלות, חיינו: 073-321-2992

להצטרפות לקבוצות הוואטסאפ שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהזדהות ניתן לפנות

לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

© כל הזכויות שמורות

באיזה אופן מותר לרחוץ במים חמים ביום טוב?

של המים החמים נכנסים מים צוננים לתוך המים החמים ומתבטלים, אין להחמיר בזה ביום טוב, מכיוון שלדעת הרמב"ם (פ"א ה"ז) והסמ"ג (בהלכות יו"ט) אין איסור לחמם מים ביום טוב לרחיצת כל גופו אלא משום גזירת מרחץ. (ועיין עוד בחידושי הרמב"ם שבת ל"ט) - הרי זה דבר שאינו מתכוון לבישול, ורק דהוי פסיק רישיה, וכיון דלא איכפת ליה בבישול המים הוי ליה פסיק רישיה בדבר דלא התוס' דפליגי על הערוך, כמבואר בתוס' (שבת קג סע"א). ואע"פ שלדעת התוס' (ביצה כא:) והרשב"א והריטב"א (שבת ל"ט) איסור זה מהתורה, דלא הוי הנאת דבר השווה לכל נפש, מכל-מקום יש לנו כמה ספקות להקל. ועיין בר"ן (ביצה כא:) שלדעת התוס' שזה אסור מהתורה גם בהחמו מערב יו"ט - אסור, אלא שהעיקר כהר"ף.

יש להקל באמבטיה פרטית, משום שמים שהוחמו בדוד שמש חשובים כמים שהוחמו מערב יום טוב, שהרי הוחמו מאליהם ולא באמצעות מעשה אדם. וראה בהליכות עולם ח"ד (פרשת תצוה עמוד רח), ובשו"ת ברית אברהם דניאל ח"ב (סי' יח אות יב). ומה שאסור לרחוץ כל גופו במים שהוחמו ביום טוב הוא רק אם הוחמו באיסור, דהיינו על האש, דכיוון שאינו שווה לכל נפש אסור לחמם ביום טוב, וכמו שכתב בשו"ע (סי' תקי"א סעיף ב'). ולכן, לחמם את המים כדי לרחוץ פניו וידיה מותר, מפני שהוא שווה לכל נפש, וכיון שכאן מתחממים המים דרך היתר מאליהם על ידי השמש אין איסור לרחוץ בהם כל גופו. ואע"פ שהוא נעשה על ידו, נעשה בדרכו של היתר. ואע"פ שבדוד שמש, שעל ידי פתיחת הברז

לשאלתו, על מה שמותר לרחוץ כל גופו במים שהוחמו ביום טוב בדוד שמש, כיוון שהוחמו מאליהם, והרי בשעה שפותח הברז ויוצאים מים מן הדוד, נכנסים לתוכו מים קרים שמתבטלים מהמים הרוחצים שנמצאים בדוד, ונמצא שרוחץ במים שהוחמו על ידו ביום טוב, כי ע"י שפתח הברז גרם שיכנסו מים קרים ויתחממו... הנה, לגבי שבת, כשרוצה לפתוח את ברז המים החמים של הדוד שמש, נתבאר (ביע אומר חלק ד') שיש להקל לפתוח את ברז המים החמים כדי לרחוץ פניו וידיה או לשטוף כלים. ואף שמים קרים נכנסים לדוד בעת פתיחת הברז מותר. וראה ביביע אומר שם את הנימוקים לכך. ולעניין יום טוב, לגבי רחיצת כל גופו במים חמים של דוד שמש, הנה יש מקילין לגבי רחיצת כל גופו ביום טוב באמבטיה פרטית, ויש מחמירים בזה. ובדוד שמש שהדבר נעשה מאליה,

זמן קריאה: 1.5 דק'

צילום: נועם אליהו

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

מה הפשר?

איזו עיר מזכרת בפרשה זו בתור "עיר התמרים"?

יודעים את התשובה? שלחו לנו לאייל!

תשובה מהמגזין הקודם: יעקב אבינו, בסוכות.

נקודת האור | הרב עידו סממה - מרבני 2000

הקבלה הטובה שהיא קיבלה על עצמה הובילה אותה לחופה!

זמן קריאה: 1.5 דק'

לא הזיז: "בבקשה, תרדי, רק שיהיה ברור שאת לא מקבלת את הכסף בחזרה".
"אני לא רוצה את הכסף", ענתה רחלי, "אני רק רוצה לשמור על העקרונות שלי".
ואכן, היא ירדה מהמונית באמצע הדרך, במקום לא מוכר. תוך דקות ספורות עצרה לידה מונית אחרת, עם נהג אדיב ואווירה שקטה.
ליד רחלי ישבה אישה מבוגרת בשם טובה, והשתיים התחילו לדבר על דא והא. "אני חייבת לספר לך משהו", אמרה האישה. "אבא שלי היה עני מרוד, שנושע בזכות תפילה בציונו הקדוש של רבי מאיר בעל הנס. בצוואה שלו הוא ביקש מאיתנו: בכל שנה תמצאו כלה שצריכה עזרה, ותדאגו לה מ-א' ועד ת' כולל שכר דירה לשנה שלימה. תגידו, רחלי, מה איתך? מתי את מתחתנת?"
בביישנות סיפרה לה רחלי שרק שלשום היא התארסה, ואתמול היא הסתובבה בגמ"חים לשמלות כלה בניסיון למצוא משהו בתקציב הקטן שלהם.
"רחלי, את לא צריכה שום גמ"ח! את היא המתנה שרבי מאיר שלח לי מן השמיים! אנחנו נדאג לך

כבר מגיל צעיר בלטה אצל רחלי תכונה מיוחדת שלא רואים בכל יום, ולא אצל כל אחת. ביום בת המצווה שלה, כשהקשיבה להרצאה בנושא "אוזניים נקיות" - שמירת השמיעה מדיבורים אסורים, משהו במילים האלה נגע בנשמתה, והיא קיבלה על עצמה החלטה אמיצה: לשמור על השמיעה שלה נקייה וטהורה.
האחיות שלה צחקו, החברות התפלאו, אבל רחלי לא ויתרה. השנים עברו, רחלי גדלה, והקבלה שלה עודנה מלווה אותה.
יום אחד, לאחר שהתארסה, נסעה רחלי במונית שירות לטבריה במיוחד כדי לבשר לדודתה את הבשורה. וכמהנהג, שמה אוזניות והקשיבה לשיעור תורה בניסיון להתנתק מרעשי הדרך.
אבל בתוך המונית החלה להתנגן מוזיקה רועשת עם מילים לא ראויים. רחלי הרגישה שזה מפריע לה, ופנתה בעדינות לנהג בבקשה להחליף תדר, אבל הנהג רק גיחך לשמע הבקשה המוזרה, לקול צחוקם של שאר הנוסעים.
רחלי ביקשה שוב, והפעם בתקיפות: "אם אתם לא מכבים את הרדיו - אני יורדת כאן". לנהג זה

זאת הברכה

41

פטוקים בפרשה!

הפסוק השביעי:
"ויהי אחרי" (יהושע א)11 הפרשה ה-11 והאחרונה
בספר דברים
החותמת את כל התורה!הברכות של משה
ורבו לשבטי
ישראל, עליית
משה להר נבו
וצפייתו בארץ
המועצות, פסירת
משה רבנו

ולחתונה שלך!

רחלי ירדה מהמונית עם דמעות של התרגשות. עכשיו היא הבינה שכל זה קרה מפני שהיא לא ויתרה על העקרונות שלה כמה דקות קודם לכן.

כל החלטה טובה שאדם מקבל על עצמו, גם כשקשה וגם כשלוועים לו, הופכת לכוח שמלווה אותו. מי ששומר על הגבולות והערכים שלו, אף פעם לא מפסיד. בסוף הוא מבין כמה זה היה שווה.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

לכל שאלה, הכוונה
וייעוץ בכל תחומי ההלכה
בית ההוראה זמן עבודתם
24/6 במגוון שפות

אפס שולש - תר"ג - אלפ"ם

03-613-2000

הרב, יש לי שאלה...

מותר להחזיק ביד אחת ספר תורה
וביד השנייה את הבן שלי?

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

התובנה שנפלה לג'ואי בנייתה של האלמנה...

זמן
קריאה
דק' 2.5

חילקה את מעט המזון שהיה בבית, ואז שאלה את ילדיה: "יש לנו היום אורח תלמיד חכם. מה אנחנו צריכים לעשות?" "לכבד אותו", קפצו הילדים, והחלו להתחרות ביניהם מי יביא לבחור מהמנה היומית שלו... את המעט שהיה להם הם נתנו מתוך שירה ושמחה. בסוף הסעודה ניגשה האלמנה והתחננה: "בבקשה, אם אתה רוצה לשמח אישה אלמנה ושבעה יתומים, אנא, תבוא בכל יום. אנחנו מחכים לך".

ג'ואי התנשף עמוקות וסיכם: "מאותה משפחה למדתי מהו עושר ומהו אושר. היה להם מעט מאוד, אבל הם ידעו להעריך את הדבר האמיתי".

זה גם מה שמאפיין את היום הגדול של שמחת תורה, בו אנו מראים לעולם ולעצמנו את החיבור, את ההערכה, ואת השמחה הגדולה שיש לנו בתורה הקדושה.

הריקוד עם ספר התורה, הוא הדרך של כל יהודי לומר לקב"ה: 'אולי לא זכיתי עדיין להיות כל מה שאני רוצה להיות, או מה שאתה מצפה ממני שאהיה, אבל אני יודע, מבין ומעריך, איזה אוצר נתת לי. ואני שמח בו'.

שבת שלום וחג שמח!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

כמה שווה המתנה!

לעני שעמד בפחח ביתו בערב שבת, לא היה לרבי שלומק'ה מזויעה פרוטה אחת. כאשר הבחינה הרבנית שהפמוטות נעלמו ושאלה את הרבי מדוע נתן לצדקה את הפמוטות ששוויים הון רב, הוא רץ החוצה וקרא לעני: "דע לך שהפמוטות שווים אלפי רובלים. אל תמכור אותם בפחות מזה. כאשר נתן הקב"ה לישראל את השבת, אמר למשה: 'מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, לך והודיעם'. כדי שיעריכו ישראל את שוויה.

מקומו

ל מ ז ל

עקרב. בני

מזל מאזניים

צריכים תשומת לב

מיוחדת לכמה עניינים:

לקבל החלטות. לא להישאר

עם ספקות והתלבטויות. לא

להיכנס לאדישות וקור רוח. לא

לרצות את השני עד כדי התרפסות

וחנפנות רעה ומיותרת. לשמור על

רוחניות גבוהה שתחזיק לאורך כל השנה.

ולא לחשוש מהתחלה חדשה, מפריצת דרך,

מיוזמה מחודשת.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

יש דברים שאי אפשר להסביר במילים, אך ככל שהאדם מבין יותר את ערכם, וככל שהוא שמח בהם, כך קשה לו יותר להישאר אדיש כלפיהם.

דוד המלך ע"ה עמד לפני ארון ברית ה' ורקד בכל עוז.

לא היה זה מחזה של אדם המבקש תשומת

לב או ריקוד ספונטני כתוצאה מהתלהבות

רגעית, אלא של מלך שהבין בעצמו כי

לפניו נמצא דבר שהכבוד המלכותי

האיש שלו מתגמד לעומתו. כאשר

הלב מכיר בגודל הזכות, אפילו מלך

יכול להניח את כתרו בצד ולרקוד.

ברגע שאתה, ולא משנה מי אתה,

מרגיש שיש לך זכות ואתה מתעסק

עם הדבר האמיתי, אין דבר בעולם

שיכול להשתוות לזה.

ג'ואי הוא אדם עשיר מאוד, התומך ביד

רחבה ונפש חפצה בעולם התורה. פעם

הוא נשאל על ידי אחד מראשי הישיבות, היכן

נולדה אצלו האהבה הגדולה וההערכה המיוחדת

הזאת ללומדי התורה.

ג'ואי הפליג בזיכרוננו עשרות שנים לאחר - אל

שחר נעוריו כילד עני, בן להורים מעוטי יכולת. בגיל

שלוש-עשרה נדד בעצת אימו לישיבה מפורסמת

באחת הערים הגדולות. את דרכו לישיבה עשה ברגל

מחוסר כל. שבועיים מפרכים של הליכה עברו עליו,

אך כשהגיע אל היעד, הסביר לו ראש הישיבה שהוא לא יוכל להתקבל לספסל הלימודים כתלמיד מן המניין משום שחסר לו ידע מינימלי בלימוד, בתפילה, ובאופן כללי בהרבה מושגי יהדות בסיסיים.

הנער הצעיר לא נרתע ולא ויתר. הוא הסביר לראש

הישיבה כי אימו היא זו ששלחה אותו ברצותה

שבנה ילמד תורה וכי הוא הצליח להגיע לאחר

שבועיים של נדודים. ראש הישיבה לא יכול

היה להישאר אדיש אל מול מסירות

נפשה של האם ויגיעתו של הנער,

וקיבל אותו לאלתר.

בעוד ג'ואי עולה לבית המדרש,

החל לבכות לפתע מרוב רעב. הוא

חיפש דבר מה להכניס לפיו אך לא

מצא. בחור מבוגר שפגש הסביר

לו שאין בישיבה חדר אוכל מסודר,

ושהבחורים אוכלים בבתיהם של יהודי העיר.

הבחור הוסיף והסביר כי התפוסה לעת עתה

מלאה, אך יש משפחה אחת של אלמנה ושבעת

ילדיה שבקושי יש להם מה לאכול בעצמם. הם מאוד

רוצים לארח בחור ישיבה בביתם אך הישיבה נמנעה

עד עתה להיענות לבקשתה כדי שלא 'לנגוס' ממעט

האוכל שיש לאלמנה עבור ילדיה. הבחור המבוגר

הורה לג'ואי ללכת אליה תוך שהוא מפטיר כי הוא

סומך עליו שידע להתנהל ברגישות.

כבר בעמדו בפתח קיבלו אותו הילדים בשמחה

ובכבוד מלכים, כראוי לאורח רם מעלה. האם

מעל המזל | הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני 2000

שגרה? בבקשה, רק רגע!

זמן
קריאה
דק' 1

בגמרא, מסכת ראש השנה, למדנו: שמיני עצרת - רגל בפני עצמו הוא. "עצרת תהיה לכם". אומר הקב"ה לישראל:

לאחר שבעת ימי החג, בהם הקרבנות

לפני 70 פרים כנגד שבעים אומות

העולם, עצרו והתעכבו עמי עוד

יום, רק אני ואתם. המדרש

ממחיש זאת באמצעות משל

למלך שזימן את בניו לסעודה

לכמה ימים, וכשהגיע זמנם

להיפרד אמר להם: "בני,

בבקשה מכם, התעכבו עמי עוד

יום אחד - קשה עליי פרידתכם".

רגע לפני שעם ישראל חוזר לביתו

ולשגרה הארוכה עד פסח, שאז יעלו

שוב לרגל, מבקש הקב"ה ליהנות מהם עוד

יום. לשמוח איתם ועם התורה.

כידוע, המספר שבע מורה על הטבע. לעומתו, המספר שמונה הוא מעל הטבע. המדרגה

הזאת של מעל הטבע שייכת רק

בעם ישראל. זו הנהגה מיוחדת

ששמורה לבניו של מקום.

שמיני עצרת הוא היום

החותם את ימי הרחמים

והסליחות, המלכת

הקב"ה וכפרת העוונות,

כמו גם את ימי השמחה

והחיסיון בצילו של ה'

יתברך. עכשיו, ביום

השמיני, רק ה' וישראל,

מעל הטבע, יחד עם התורה

הקדושה. "אורייתא, ישראל

וקודשא בריך הוא חד הוא".

זמן טוב לסכם את מזל מאזניים, שמפנה את

מענה ההלכה
העולמי

'מצטער' אול לא פטור!

זמן
קריאה:
דק 1

יש איזו סגולה למי שמקפיד לקרוא שניים מקרא
ואחד תרגום?

בגמ' ברכות (דף ח.) אמרו: "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם
הציבור שניים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו
עם הציבור מאריכים לו ימיו ושנותיו". וכך ציווה רבי יהושע בן
לוי לבניו - שישלמו פרשיותיהם עם הציבור, שניים מקרא ואחד
תרגום. ומי הוא שירצה להפסיד סגולה זו של חז"ל...

אפשר לקרוא 'שניים מקרא' גם בליל שבת, כי שמעתי שאסור
לקרוא בלילה מקרא?

להגיד 'אסור' זה לא מדויק. אלא שעל פי הקבלה, אין ראו
לקרוא מקרא בלילה. בכל אופן, בליל שבת ובליל יו"ט אין בזה
כל חשש ואפשר לכתחילה לקרוא מקרא בליל שבת.

שמעתי שיש חיוב לקרוא כל שבוע 'שניים מקרא ואחד תרגום',
אבל זה קשה לי. האם אני חייב בכל זאת?

היה 'חכם' אחד שחשב שכמו שיש דין שהמצטער פטור מהסוכה,
כך גם המצטער פטור משניים מקרא ואחד תרגום, אבל כמו
שזו טעות, כי אדם חייב במצוות גם אם קשה לו, ועליו להתאמץ
ולעשות כל אשר ביכולתו לקיים את מצוות ה'.

מדוע עושים סעודה גדולה בשמחת תורה,
הרי קבלת התורה הייתה בו' בסיון?

נכון, אבל אנחנו עושים סעודה גדולה "לגומרה של תורה",
כלומר על שזכינו לסיים את התורה. ואשרי אדם שזוכה להגיע
לסעודה וזוכה לסיים את התורה שניים מקרא ואחד תרגום,
כמו שעושים סעודה גדולה בסיום מסכת.

אם טעה ואמר "מוריד הטל" בימים שצריך
להזכיר "משיב הרוח ומוריד הגשם", האם
צריך לחזור ולתקן?

אם לא אמר עדיין "ברוך אתה השם"
- יחזור ויתקן "משיב הרוח ומוריד
הגשם", ואם כבר אמר שם ה', ימשיך
את הברכה ולא יחזור לתקן.

ניתן לפנות אלינו במגוון שפות | 24/6
BO@tv2000.co.il | 03-613-2000

סיכור לשבת

הרב אסי עדני - מרבני 2000

הוא התכופף להרים, ולא האמין למה שמצא...

זמן
קריאה:
דק 1.5

מנחם צועד ברחוב, כשלפתע הוא מבחין במשהו מנצנץ על המדרכה.
הוא מתכופף, מרים, ולא מאמין למראה עיניו - כרטיס גירוד עם זכיה
בשווי עשרת-אלפים שקלים!

מנחם מסתכל ימינה, מביט שמאלה, אין אף אחד בסביבה. הבטן שלו
מקרקרת. כבר שבועיים שהוא לא אכל ארוחה ראויה ומזינה. 10,000 שקלים
יכולים בהחלט לשנות את המציאות הזאת. אבל מנחם מכניס את הכרטיס
לכיס. לא כדי לקחת אותו לעצמו, אלא כדי לנסות למצוא למי הוא שייך.
הוא נכנס למכולת הסמוכה, שאת בעליה הוא מכיר מזה שנתים, מניח
את הכרטיס על הדלפק ושואל: "יש לך מושג למי שייך הכרטיס הזה?"
בעל המכולת מרים את הכרטיס ומתפלל בקול: "אתה יודע שיש כאן
זכיה בסכום גבוה?!"

מנחם מהנהן: "אני יודע. בדיוק בשביל זה באתי לכאן. אני רוצה לדעת
למי שייך הכרטיס". המוכר מתפעל מהיושרה שמפגין מנחם ואומר: "יש
אדם שכל הזמן קונה ממני כרטיסים כאלה בדיוק. הוא מנהל בית הספר
שנמצא כאן בהמשך. יכול מאוד להיות שהכרטיס הזה שלו".
למחרת בבוקר הוא מגיע לשערי בית הספר ומחכה. כשהמנהל מגיע,
ניגש אליו מנחם מייד: "תני לי, אדוני המנהל, האם אבד לך משהו?"
"כן", קופץ המנהל, "היה לי כרטיס גירוד עם זכיה של עשרת אלפים
שקלים, אבל הוא נעלם לי לפני יומיים". מנחם שולף את הכרטיס מהכיס,
מגיש למנהל ואומר בשמחה: "בבקשה, קח, זה שלך".

המנהל נפעם, פותח את הארנק שלו, מוציא שטר של 200 ש"ח
ומושיט למנחם. אבל זה מניד בראשו לשלילה: "תודה, אבל לא עשיתי
את זה בשביל כסף". אך המנהל לא מוותר: "בשביל ההרגשה הטובה,
לפחות תצטרף אליי לארוחת בוקר". מנחם מסכים והם יושבים יחד
לאכול. ארוחה כזאת הוא לא אכל כבר הרבה זמן. בסוף הארוחה המנהל
מגיש למנחם את כרטיס הביקור שלו ואומר: "תקשיב, בית הספר שלנו
מחפש מנהל תחזוקה. התנאים מצוינים והמשכורת טובה. מה דעתך?"
מנחם ניאות לקבל את המשרה, ולאחר חודש, כאשר המשכורת הראשונה
בכיסו, הוא עובר שוב באותו מקום בו מצא את כרטיס הגירוד. הוא עוצר
לרגע, מסתכל על המדרכה וחושב לעצמו: "להיות ישר זה לא תמיד קל, אבל
זה תמיד משתלם!"

הצצה לעשייה

"שמחה של מצוה": הקומיקאי שהניח תפילין בשידור

זה היה נראה כמו עוד ראיון מרתק ומפיל מחיצות.
מול המצלמה שלנו התיישב האמן המוכשר, משמח
הלבבות **גיא הוכמן**, לשיח יהודי משותף ופורה על אמונה, קיום
מצוות, והחיבור המדהים שרואים ביתר-שאת לאחרונה בין עמך
ישראל לאלוקיו ולתורתו. הם ישבו יחדיו זמן ארוך - אהרן יוסף דדון,
מנהל ההפקה במערך התוכן של 2000, וגיא. מפעם לפעם, כצפוי, הדהדו
מהחדר קולות צחוק משעשעים. ואז, בלי שום סימן מקדים נראה לעין, הוא
הפתיע, ובגדול. גיא קם מכסאו, העניק לאהרן חיבוק של אחים אוהבים שלא
נפגשו מזה זמן רב, וביקש - ליתר דיוק: דרש - להניח תפילין. לא סתם להניח,
אלא באהבה, בחשק ובהתלהבות, מלב מלא ונרגש. הם עמדו שם יחד,
כמו באגודה אחת שלעולם לא ניתן להפריד, ופצחו בריקוד סוער. ריקוד של
שמחה. שמחה של מצווה. "אשר נתן לנו את תורתו וחי" עולם נטע בתוכנו..."

הפתיע. גיא הוכמן בהנחת התפילין

מפיל מחיצות. מנהל ההפקה אהרן דדון
יחד עם האמן גיא הוכמן

להתחבר. להתחזק. לשמוח!

שישו ושמחו בשמחת התורה עם מיטב
הרבנים והמרצים של 2000
כפורטל התוכן היהודי הגדול בעולם.

שמרו את המספר:
03-378-2000

חפשו: 2000 LIVE

בגן האמונה

המשפיע הרב שלום ארוש

אחי, יש לך בדיחה טובה בשבילי?

יש פתגם חסידי מוכר שאומר ככה: "עצבות נועלת שערי שמים". אתה מבין? אתה בא להתפלל, אבל בגלל שאתה בעצבות אתה עלול חלילה לגרום להיפך. אתה רוצה לפתוח שערי שמים אבל בלי כוונה אתה נועל אותם.

אז מה כן? תראה מה אומר הפתגם בהמשך: "תפילה פותחת שערים נעולים", את זה אתה כבר יודע! אבל יש עוד משהו אחד: "השמחה - בכוחה לשבר חומות!" מבין יהודי יקר? מי לא רוצה לשבר חומות? אתה כבר מגיע להתפלל. ברוך ה'. לא צריך לקחת אותך לתפילה בכוח. ישתבח שמו. עכשיו נשאר לך רק דבר אחד, ואני לא אומר שזה דבר קל, אבל אם תחשוב על הבורא שהוא כל יכול, ועכשיו אתה יכול לשבור את כל החומות - אשרי! זו כבר לבד סיבה שתתחיל לחייך!

אני אומר "לשם ייחוד" לפני שאני מספר בדיחה ומקיים את המצווה להיות בשמחה ולשמח יהודים. למה לא!? אני מחפש בדיחות כל הזמן, מחפש לשמח את בורא עולם בעשיית מצוות בשמחה, מה יש?

כמעט כל מי שבא אלי, קרוב למאה אחוז מהמקרים, מספרים לי כל מיני סוגי צרות שבעולם.

ה' מזכה אותי תמיד לומר להם: 'תדעו לכם, הבעיה שלכם, שאתם לא בשמחה!' הם חשבו שאני אניד להם איזה משהו אחר, אבל האמת היא ששורש כל הבעיות והצרות שיש בעולם הזה - שהבן אדם לא בשמחה. הוא לא שמח בחלקו. הוא לא שמח להיות יהודי. זו הסיבה למידת הדין שיש עליו.

אם אדם לא שמח זו סיבה שיבואו עליו כל הצרות שבעולם. וזה כתוב כבר בחומש, בפרשה של הקללות, שהסיבה שבאות כל הקללות היא: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב". יהדות זו שמחה! לשמוח בכל מצווה, בכל מילה של תורה, בכל זכייה! אתה עומד להתפלל, אתה שמח! תן חיור! תניד תודה לה'. תתחיל את התפילה בשמחה: "השם! שפתי תפתח!" איזו זכות לדבר עם ה'. לדבר עם המלך. למה רק לבכות!? תן חיור! בורא עולם הוא כל יכול. מה אתה דואג? תן חיור!

שם האדם

הרב שמשון כוקס
חומחה עולמי לשם האדם
מרבני 2000

יש לך שם של מורדת!

נערה צעירה בשם חנית נקלעה למשבר קשה ביחסיה עם הוריה, כולל התפרצויות זעם ומרידות תכופות. הם הגיעו לטבריה, ונכנסו למעונו של הצדיק הרב חזקיהו דב קוק שליט"א, שהקב"ה ישלח לו רפואה שלימה. הרב העמיק בדבר והסיק: "השם שלה טעון שינוי".

הוא פתח את ספר 'שמואל' והראה להורים דבר מדהים: חנית מוזכרת בתנ"ך בעיקר בהקשר של מרד. בנה, אדוניה בן חנית, מרד בדוד המלך וניסה להמליך את עצמו עוד בחי' אביו. בניגוד לנשות דוד האחרות, חנית כמעט ואינה מוזכרת כרעייתו של המלך, אלא רק כאימו של אדוניה המורד. הרב הסביר כי התדר הרוחני של שם זה נקשר בתנ"ך לעניין של התנשאות ומרידה בהורים, ומשם יונק הקושי של הבת. כיצד מתקנים? השם חנית מגיע מלשון "חג", וסתם "חג" בתורה הוא חג הסוכות. "לכן", המליץ הרב, "יש לשנות את שמה לשם יסכה".

חז"ל מלמדים שישכה היא שרה אמנו, לה היו שני שמות הרומזים לשני החגים הגדולים: שרה - מלשון שררה וניצחון, הרומז לחג הפסח שבו עם ישראל הפך לבני מלכים. יסכה - מלשון "יסוכה".

לאחר המעשה, הפנו את תשומת ליבו של הרב למובא ב'מחזור ויטרי' (סימן ש"ג), שם מופיעה רשימה של 78 צדיקי עולם כנגד 78 המילים שבפרשת האזינו, והאישה היחידה שמוזכרת שם כצדקת היא חנית.

כששמע זאת הגר"ד קוק שליט"א, השיב בבהירות: אכן, אמת הדבר. חנית המקראית הייתה צדקת גדולה בזכות עצמה. אך כיוון שההוראה וההדרכה שלנו מגיעות מתוך פשטי המקראות בתנ"ך, ושם היא נזכרה רק בהקשר של אם הבן המורד, מוטב ונכון יותר לקרוא לנערה בשם אחר, שיעניק לה כוחות חיוביים לבנות את נפשה מחדש.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות - חייגו 073-321-2992

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב, חייגו: 073-321-2996

כוחה של מילה | הרב שמואל ממן - מרבני 2000

מאחורי הגב של החזן...

יגוני ההלל והאוירה המיוחדת בבית הכנסת מרוממים את הנפש. יורם, אחד המתפללים שניחן בקול ערב במיוחד, ריגש את כולם כאשר סלסל בנעימות "אנא ה' הושיעה נא...". חברו עופר, שעמד בספסל מאחור, לחש לשכנו לספסל: "תראה אותו, הוא עולה חזן רק כדי שכולם ישמעו איך הוא יודע לסלסל".

שאלה: האם מותר לעופר לומר כך על יורם? האם יש בדברי עופר לשון הרע על יורם?

תשובה: דבריו של עופר הם בגדר לשון הרע מוחלט. כאשר עופר קובע בנחרצות שהמניע של יורם הוא חיצוני ושהוא בא "רק כדי להשוויץ". העובדה שיוזם שר יפה אינה הוכחה ל"ראוונות", ובוודאי שלא להוציא לעז על כוונותיו הטובות של יהודי בעת תפילתו.

הלכה: אדם המדבר גנות על חברו, גם אם הוא רק "מנתח" את כוונותיו הנסתרות, עובר על איסור לשון הרע. חובתנו היא לפרש כל מעשה של יהודי, ובפרט בשעת תפילה, לטובה.

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו13 ארורין.

להתייעצות עם הרב בהלכות לשון הרע, חייגו: 03-613-2000 שלוחה 10. השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המוח היהודי

הפיתוח שמניע את העולם

מערך תדלוק ציי רכב בחברות ובארגונים היה בעבר סיוט לוגיסטי ופתח לרמאיות. כך נולד בשנת תשמ"ג התקן זיהוי אלחוטי שמשלם "בעצמו". שמונה שנים לאחר מכן נולד ה"דלקן" - פיתוח ישראלי שהפך לסטנדרט עולמי.

הפיצוץ הטכנולוגי התבסס על שילוב בין רכיבי חומרה וזעירים לתקשורת אלחוטית מוצפנת. פותחה טבעת אלקטרונית המותקנת סביב פתח התדלוק של הרכב ומחברת למחשב הדן, לצד פיה מיוחדת בתחנת הדלק המצוידת בקורא אלחוטי. ברגע שפיית התדלוק מוכנסת לפתח המכיל, מתבצעת התקשורת אלחוטית מיידי: המערכת מזהה את סוג הרכב, מוודאת את מורשות התדלוק, קוראת באופן מדויק את מד המרחק (קילומטראז') ופותחת אוטומטית את משאבת הדלק. ברגע שמוציאים את הפיה - הזרימה נפסקת והחייב מועבר ישירות לחשבון החברה, ללא מגע יד אדם, ללא כרטיסים וללא אפשרות לתדלק כלי רכב אחרים.

"צעקתי, בכיתי, ידעתי שאני מת. היה לי בורר שמפה אני לא יוצא חי"

כשהרב גדליהו עשה את דרכו ללשכתו, הוא ראה את הערבי שישב על ספסל סמוך וקרא פסוקי קוראן, אך לא ייחס לו חשיבות יתרה. לפתע, הוא הרגיש דקירה חזקה בגבו. בשניות שלאחר מכן הוא מצא את עצמו נאבק על חייו, מדמם וצועק "שמע ישראל". היום הוא חוזר למקום שבו נמלט איבד את חייו ומכריז: "נאן נולדתי מחדש".

זמן קריאה: 3.5 דק

יחזקאל דדון - מניש בכיר ב-2000

סיפור אישי

בטוח שעברו רק כמה שעות.

"מזל טוב. נולד לי ילד חדש!"

כשיצא מבית החולים, התקשרה אימו, הרבנית ישועה בן שמעון, לבני המשפחה. "מזל טוב", בישרה להם, "נולד לי ילד חדש".

עבור גדליהו, כ"ג באדר תשפ"ו אינו רק יום הפינוע. זה יום ההולדת החדש שלו.

"אני לא כתבתי ביומן שלי 'יום הפינוע'. כתבתי 'יום ההולדת'. זה היום שבו נולדתי".

גם כשהוא חוזר היום למקום שבו הותקף, מסרב הרב גדליהו לראות בו רק מקום של פחד.

"אני עומד פה ואומר: 'ברוך

שעשה לי נס במקום הזה'. כאן ניצלתי".

יש לו תובנה נוספת: "אם המחבל היה נכנס לתוך בניין המועצה הדתית, אני לא רוצה לחשוב כמה הרגום היו פה".

הוא מבין שהצעות שלו עצמו את האירוע מחוץ לבנין, ולכן הוא בוחר להסתכל על המקום בעיניים אחרות, לא שגרתיות למי שעבר כזו טראומה.

ואולי זה המסר הגדול ביותר שגדליהו מבקש להעביר: דווקא בשעה שבה הכול נראה חסר סיכוי - אסור להתייאש. "גם אם חרב חדה מונחת על צוואר, אל יתייאש מן הרחמים", הוא אומר. "לא כל אדם מקבל הזדמנות שנייה". מאז הוא מעריך את החיים אחרת. "אתה קם בבוקר וזה מובן מאליו. מה זאת אומרת? אף פעם לא היה לי צ'אנס שלא אקום". והיום, כל בוקר הוא נס. כל נשימה היא מתנה. כל מפגש עם המשפחה הוא חסד.

אבל גדליהו לא רוצה שהנס שלו יישאר רק שלו. "השליחות שלי היא לספר את הסיפור הזה. מספיק שאדם אחד שבור, שמתמודד עם קושי או משבר, יראה את הסיפור ויגיד: 'הוא היה תחת סכין חדה, ללא נשק, אבל היה לו דבר אחד - רצון, וזה ייתן לו את הכוח להמשיך להילחם ולראות את הטוב - עשיתי את שלי'".

רצון לחיות. רצון להצליח. רצון לא לוותר.

"אם אני יכול להעביר את המסר הזה", הוא אומר, "זו השליחות שהוטלה עליי מאז הפעם השנייה שנולדתי".

שהפך בחודשים האחרונים למלווה נאמן, "ופתאום אני רואה את המחבל יושב שם עם ספר קוראן וקורא בקול. נבהלתי, אבל לא היה לי מה לעשות. המשכתי הלאה".

ואז הגיעה הדקירה הראשונה. "פתאום אני מרגיש כזו דקירה, ואני שומע צעקה של 'אללה אכבר'".

הבנתי שאני נמצא בתוך פיגוע וש אני בסכנת מוות". ובתוך כל הפחד עלתה בו מחשבה אחת: 'גדליהו, תיאבק. אתה נלחם על החיים עכשיו. אם אתה לא נלחם - אתה מת פה'. הוא היה בלי נשק וללא אמצעי הגנה מינימלי. הוא ניסה לצעוק שמישהו ישמע אותו, אבל הרחוב היה כמעט ריק.

המחבל המשיך לדקור. עוד

דקירה. ועוד אחת. ועוד אחת.

ארבעים שניות שהרגישו כמו נצח. כבר לאחר הדקירה הראשונה גדליהו נפל לרצפה. הוא נפגע בראש, אך גם אז לא ויתר.

"שמחתי שנפלתי. רציתי ליצור הפרשי גובה ביני לבין. זה הדבר היחיד שיכולתי לעשות כדי להתגונן מפניו". כארבעים שניות הוא היה נתון למתקפה פראית וחסרת רחמים. על השעון - פחות מדקה. עבורו - נצח. ואז, כשהרגיש שכוחותיו הולכים ואוזלים, הוא התחיל לזעוק בשארית כוחותיו: "שמע ישראל".

הוא צעק, הוא בכה. הוא פחד.

"ידעתי שאני מת. ידעתי, היה לי בורר, שמפה אני לא יוצא חי".

ובתוך הרגע הנורא ביותר בחייו הוא חשב על אשתו, על הילדים ועל המשפחה.

"בכיתי בארבעים השניות האלה: 'הקב"ה, תעשה לי נס! בבקשה!' ואז, בחדש ה', בעקבות אופנוע שחלף במקום, המחבל נבהל וברח. גדליהו נשאר פצוע ומדמם, כשהוא נאבק על כל נשימה. 'הרגשתי שזהו. סיימתי את החיים שלי'".

כוחות ההצלה שהגיעו במהירות, פינו אותו לבית החולים איכילוב במצב קריטי. "הרגשתי שאני נחנק, שאני עומד למות. לאחר כמה ימים הרופא סיפר לי שהמילים הראשונות שאמרתי בבית החולים היו: 'אני לא נושם, אני לא נושם'". בעקבות מצבו הקשה, הוא הורדם והונשם למשך חמישה ימים. הפינוע התרחש ביום חמישי. גדליהו התעורר רק ביום שלישי בלילה. כשהתעורר, ראה את בנו ואמר לו: "לך תעזור לאימא, מחר שבת". הוא היה

"אני מניע לכאן כל בוקר, שמח ומאושר שאני חי", מתאר בהתרגשות הרב גדליהו בן שמעון, יושב-ראש המועצה הדתית ברמת גן. "מכאן יוצאת כל הפעילות הדתית למען התושבים - מקוואות, כשרות, טהרה, עירוב ובתי כנסיות. כאן אנחנו יוצרים את החיבור של העם עם התורה והמצוות".

לאורך כל השיחה ניכר הקושי בדיבור. מצד אחד, הוא היה מעדיף להתנתק מהאירוע הקשה שעבר ואולי אף לעבור למקום אחר. מצד שני, כאן הוא עובד ומשרת את עם ישראל בשלוש השנים האחרונות, וכאן, כפי שהוא חוזר שוב ושוב, הוא נולד מחדש. "יש לי הזדמנות לראות כל יום, כמה פעמים ביום, את המקום בו הקב"ה החליט להשאיר אותי בעולם הזה.

'תיאבק, זו מלחמה על החיים שלך'

זה קרה ביום חמישי, כ"ג באדר תשפ"ו, (12 במרץ), "ערב פסח" במושגים של עובדי המועצה הדתית.

בשעה שלוש אחר הצהריים פילחה אזעקה את האוויר. הרב גדליהו יצא מבניין המועצה, צעד אל הבניין שמעבר לכביש, ונכנס למרחב מוגן. לאחר שהתקבל אישור לצאת, הוא עשה את דרכו חזרה למשרדו, להמשיך בפעילות העמוסה של "ערב פסח".

הרחוב היה שקט מתמיד.

הוא לא ידע ולא שיער

שהדקות הבאות

ישנו את חייו.

"אני הולך בדרכי

משם", הוא

נשען על

ה ק ב

נולד מחדש. הרב גדליהו בן שמעון

התגעגעתם לתפילין?
להם אין למה להתגעגע!

ברשותך תפילין שלא בשימוש?
אנו נאסוף, נתקן, ונעביר לעוד יהודי שיניח - בזכותך!

גם
ניתן לתרום תפילין במחיר מסובסד!
073-321-2869

יש לכם סיפור מעניין? שתפו אותנו במייל: MAG@TV2000.CO.IL

בגובה העיניים

דולב דוידוביץ - איש תקשורת
מצוות 2000

רוצה לעשות מה שבו לך? תירגע!

לבחור בחופש - או החופש לבחור? השעה שתיים בלילה. העיניים שורפות, הראש מסחרר מעייפות, ומחר מחכה לך יום עמוס ביותר. אתה נוהג בכביש 6, יודע שחובה לעצור בצד, טיפה לנוח, להתרענן. אבל הרגל שלך ממשיכה ללחוץ על הגז מתוך דחף פנימי "רק להגיע הביתה". אתה בטוח שאתה מפעיל חופש בחירה, אבל מאחורי הקלעים, המוח משחק בך. הפיזיולוג היהודי-אמריקאי, בנג'מין ליבט, הוכיח בניסוי נירולוגי מפורסם כי המוח משדר את חשמלי לקבלת החלטה עוד לפני שהאדם מודע לכך שהוא רוצה לפעול. מחקרי FMRI חדישים גילו שהסורק מנחש מה תעשה שניות מראש. במילים פשוטות: המוח הפיזי פועל כמו מכונה, ומקבל החלטות לפני התודעה שלך! רגע, אז איפה הבחירה? אם הכל מוכתב מראש על ידי נירונים, איך התורה דורשת מאיתנו לבחור? והתשובה: "מותר"

האדם מן הבהמה אין". הרמח"ל בספרו "דעת תבונות" מסביר שהאדם מחולק לשניים: "מותר האדם" (השכל) ו"מן הבהמה" (המוח הפיזי). הפיזי מייצר את הדחף האוטומטי, אבל שם זה נעצר. וכאן ליבת העניין: אתה לא בוחר מה לרצות, אתה בוחר מה לעשות. 'חופש' הוא לא היכולת לעשות מה שיעלה לך בלב, אלא היכולת לשלוט ולנווט את מה שעלה לך בלב. "איזהו גיבור? הכובש את יצרו". בפעם הבאה שיבוא לנו איזשהו משב של דחף מכל סוג, לא ניתן למכונה הביולוגית לנהל את 'האני' שלנו.

לעשה שתשיב

מתחברים

אימרת צור - משפיען מצוות 2000

אולי החג נגמר, אבל התובנה נשארת!

עושה את עבודתך במקצועיות ושומר עלינו בדרכים, ותודה על כך שבזכותך אני אשתדל להיות נהג זהיר יותר ואשמור על החיים שלי ושל אחרים. ראיתי עליו שהוא מופת לחלוטין, והוא אפילו שאל אותי: "מאיפה זה בא לך?" הסתכלתי לשמים ועניתי: "אמונה אחי, רק אמונה".

בחג סוכות אנו מצווים על השמחה. דווקא בחג בו יוצאים מהבית הנוח והנעים, אנחנו מצווים לשמח כל שנייה. ופה טמון הסוד: סוכות זה חג האמונה! וכפי שאנחנו אומרים בהלל בכל יום במהלך החג - "זה היום עשה ה'", ואם ה' עשה את היום הזה אז "גילה ושמחה בו".

עם סיום חג השמחה והאמונה, ניקח איתנו את התובנה הזו כצידה לדרך.

בוקר עמוס בדרך ירושלים לתל אביב. עבירת תנועה קטנה שבוצעה בתום לב, גרמה לבחור שעל האופנוע המהבהב בכחול לסמן לי לעצור בצד. בשנייה הראשונה הרגשתי מבואס, אבל בשנייה שלאחר מכן, תוך כדי שהוא מתקדם לעברי, כבר הדהד במוחי שיעור התורה שהתנגן במהלך הנסיעה. מטבע הדברים התחלתי להסביר את עצמי בנאיביות כזאת שכאילו הוא באמת יוותר, אבל הוא כמובן נשאר בשלו - דו"ח עם נקודות. הוא הקריא את הטקסט הקבוע הזה שממילא אף אחד לא מקשיב לו, והגיש לי את המכתב. לחיוך שנתתי לו הוא לא ציפה, ובטח שלא למה שאמרתי לו מיד לאחר מכן: "אדוני השוט, אני רוצה להגיד לך תודה... תודה שאתה

זמן קריאה: 1 דק

סולה אמיתית - הרב עמנואל מזרחי - מרבני 2000

רק תבקש!

על יום שמחת תורה (שמיני עצרת), כתב הזהור הקדוש: "כל מה דבעי יהיב ליה". כלומר, כל מה שאדם יבקש מהבורא הוא ייתן לו. לכן, ישחלל כל אחד להתפלל את תפילות החג בכוונה גדולה, ויבקש מעומק הלב את משאלות ליבו לטובה. ולא לפספס ולברך איש את רעהו בברכת "חג שמח".

השירור הקבוע ביום שני בשעה 21:00
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-321-2995

חנוך לנער | הרב דניאל אוהיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני 2000

תענית על שובבים נור צמת?

על המחנך מוסלת אחריות כבדה. תפקידו אינו מוגדר לשעות מסוימות, ויש מחנכים שבהחלט מבינים את גודל השליחות שנטלו על עצמם. הרי לא מדובר בחפצים העלולים להישבר, אלא בנשמות רכות ועדינות. לעיתים, מחנך מגיע למצב שבו נדמה שאין עוד אפשרות: תלמיד שובב, מפרע, אינו לומד ברצינות ואף משפיע לרעה על חבריו. דווקא בנקודה הזאת ביקש רבינו הגאון, חכם יהודה צדקה צוק"ל, להזכיר עד כמה כבדה האחריות של המחנך על עתידו של התלמיד. וכך היה המעשה: פעם נכנס אחד מראשי הישיבות אל הרב צדקה וסיפר על תלמיד שובב שאינו לומד ברצינות, מפרע שוב ושוב ומשפיע

מרת חכם יהודה צדקה צוק"ל

לרעה גם על תלמידים אחרים. ראש הישיבה הוסיף שהוא שוקל לסלק את הבחור מהישיבה. הרב צדקה שאל בקצרה: "צמת?" ראש הישיבה לא הבין את השאלה, והרב המשיך: "איך אתה יכול להוציא בחור מהישיבה שלך בלי שצמת עליו? הרי זה ממש דיני נפשות!" הרב לא אמר שאסור לעולם להרחיק תלמיד, וגם לא ביטל את הקושי של ראש הישיבה ואת האחריות שלו כלפי שאר התלמידים. הוא רק ביקש דבר אחד: להבין שלפני כל החלטה שעלולה לשנות את מסלול חייו של נער, צריך לבדוק האם עשינו כל שביכולתנו למענו. יש הבדל בין החלטה שנולדה כתוצאה מייאוש ותסכול לבין החלטה שמגיעה אחרי מאמץ מחשבה, תפילה ואחריות. השאלה "צמת עליו?" מטלטלת, משום שהיא מעבירה את מרכז הדיון מהקושי שהילד יוצר אל

זמן קריאה: 1.5 דק

המחויבות שלנו כלפי.

גם בבית אנו עלולים להדביק לילד תווית: "הוא עצלן", "הוא שובב". ברגע שהתווית נקבעת, קל יותר לוותר.

דרכו של הרב צדקה מזכירה שההתנהגות של הילד היא נתון שצריך להתמודד איתו אבל היא איננה 'כל הילד'. לפני צעד חינוכי חריף כדאי לשאול: האם ניסינו דרך אחרת? האם דיברנו איתו בשעת רוגע? האם ביררנו מה עומד מאחורי הקושי? האם התפללנו עליו באמת? עתידו של ילד מונח על הכף. אסור שההכרעה תהיה 'קלה על ההדק'. עצם הכאב והמאמץ למצוא עבורו דרך הם חלק מהיותו מהאחריות החינוכית.

השירור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00
ניתן להזמין את הרב לחגות בליל עלות. חייגו: 073-321-2992

לחשוב שהכל כבר אבוד. דווקא אז מוטל עלינו לא לאבד את התקווה. לפעמים מה שנראה בעינינו רחוק ובלתי אפשרי, נמצא בידיו של הקדוש ברוך הוא קרוב מתמיד.

כפשוטו
הוא חיפש אותי
במשך שלוש שנים,
ואז קרה
הבלתי יאמן

הפסוק אומר: "קוה אל ה', חֶזֶק וְיִאֲמָץ לְבָבְךָ, וְקוֹה אֶל ה'". (תהילים כז). דוד המלך אינו מייגע רק לקוות, אלא לקוות ולחזור ולקוות. גם כאשר נדמה שהדלת נסגרה, הישועה יכולה לחכות מהעבר השני שלה, או לחילופין - להיכנס מהחלון, או מכל כיוון שהכי לא ציפינו.

זה ממש לא רק סיפור על אדם שמצא את הכלב שלו, אלא תזכורת לכך שהתקווה היא כוח שאסור לאבד. כי לפעמים, דווקא אחרי שנים של ציפייה, הקדוש ברוך הוא מחזיר לאדם את מה שליבו כל כך התגעגע אליו.

הסיפור הזה הצליח לגעת בליבם של מאות אלפי אנשים, אולי משום שהוא מזכיר לכולנו עד כמה התקווה חזקה, גם כשהיא נראית כמעט אבודה.

לפני שלוש שנים הכלב שלו הלך לאיבוד. הוא לא יותר ותלה מודעות, חיפש ברחובות, שאל אנשים, וקיווה שיום אחד ימצא את ידידו הנאמן. אבל ככל שחלף הזמן, הלכה התקווה ודעכה. שלוש שנים הן תקופה ארוכה מאוד, ורוב האנשים כבר היו משלימים עם המציאות.

ואז הגיע טלפון אחד...

<<<

יש דברים שהזמן אינו מצליח למחוק. קשר אמיתי, אהבה אמיתית וגעגוע אמיתי יכולים להישאר חיים גם אחרי שנים של ריחוק. לא פעם אדם מתפלל, מצפה ומקווה, אך כשהישועה מתעכבת הוא מתחיל

עידן משולם
מנהל מחלקת
הדיגיטל
2000-ב

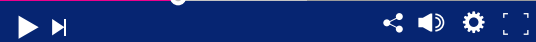
בפינה זו, בכל שבוע, נציג אחד מהסרטונים שהופקו על ידי ערוץ 2000 למטרת קירוב הציבור הכללי

צפיות
332,121

משך הסרטון
0:50

לצפייה בסרטון
סרקו את הקוד

זהירות! הבעיות כאן מתחילות מהשוש

עכשיו מגיע השלב הקריטי שרבים לא מודעים אליו - החליטה. או הבישול. מטרת החליטה היא לגרום לירק להתרכך, ומנגד, לעצור אנזים (סוג חלבון) שגורם להשחמת הירק. בשלב זה צריך לעצור ולשלוש: מי בישל את הירקות, יהודי או גוי, והאם הירק נאסר מחמת בישול הגוי?

השאלה הרבה יותר מורכבת, מאחר ש כ ש ר ו י ו ת רבו ת אינן דוא גות שהבישול יתבצע על ידי יהודי, ואם אכן כן, האם השמן והמים שבישלו בהם את הירקות

הללו נחשבים כמים שבלעו טעם איסור של בישול גויים, והאם ניתן לעשות ייצור כשר לאחר שאותה כשרות נתנה לגוי לבשל, מבלי להכשיר ולהחליף את השמן? מה שברור זה שהמפעל לא יכול, ובוודאי לא מעוניין, להחליף את כל השמן. מעבר לזה, האם יש לנו מידע על התיבול שזכנס לשמן? והאם למפעל שמייצר את כל סוגי הירקות, כל סוג במשך שבוע, יהיה מציאותי לשלוח משגיח אחת לכמה חודשים כדי ליצור מיקס ירקות?

ועד שהיו תשובות, ראוי להקפיד ולחפש את חותמת הכשרות המהודרת.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

בשנים האחרונות כבשו חטיפי השורשים והירקות המיובשים את מדפי המזון שבחנויות הפיצוחים ובסופרים. יש לא מעט שאלות בתהליך הייצור שצריך לתת עליהן מענה מבחינה כשרותית, וכמו בכל מוצר כמעט - גם כאן, יש בעיות שניתנות לפתרון, ויש שהפתרון שלהן מורכב יותר ומצריך הערכות מגוונות שספק אם מצדיקה את המאמץ. למפעלי המזון בסין מגיעה תוצרת ישירות מהשדה, כמו סלק, ירקות שורש, בצל, בטטה, במיה, ואפילו קישוא וחציל. תחילה שוטפים את הירקות מבין ומשאריות אדמה (ויש גם מפעלים שמקלפים את הירקות במכונה מיוחדת, אך רוב המפעלים מעדיפים להשאיר את הקליפה כדי לשוות לירק מראה טרי ובריא). לאחר מכן פורסים אותם בפריסה אחידה ודקה. חשוב מאוד עבור המרקם האחיד, שבשלב הפריסה כל הפרוסות תהיינה שוות בגודלן.

זמן קריאה: 1.5 דק'

כשר למכור | הרב ישי חלמה

ינש לכם בעיניים? לנו בין הטיפות!

הד"ר גיל שחר (M.D.) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

מדוע לא כדאי להשתמש בדמעות מלאכותיות כטיפות עיניים?

ראשית, אם יש צורך כי העין יבשה, לא רק שכדאי, אלא חשוב להשתמש בטיפות עיניים. עם זאת, יש חסרונות משמעותיים לשימוש בטיפות עיניים: 1. זה לא נוח ומפריע להתנהלות הרגילה. 2. השימוש בהן עלול לגרום לתלות, משום שלעיתים קרובות הן דורשות שימוש חוזר על מנת לספק הקלה כלשהי.

מעבר לזה, טיפות עיניים מסחריות מכילות לעיתים קרובות כימיקלים וחומרים משמרים העלולים לגרום לצריבה ואף לנזק בעיניים כתוצאה מרעילות, במיוחד בשימוש כרוני בהם.

חוקרים מצאו שבקרב חולי גלאוקומה, שמשתמשים באופן כרוני בטיפות עיניים, יש שכיחות גבוהה מאוד של מחלה במשטח החיצוני של העין. החוקרים משערים ששכיחות גבוהה זו נגרמה משימוש בטיפות עיניים שמכילות את ה-BAK (בנזלקוניום כלוריד), המשמש כחומר משמר ברוב טיפות העיניים המסחריות.

אז האם אפשר לשפר את הלחות של העין ללא טיפות עיניים? אין ספק שהדבר הטוב ביותר הוא לרפא מבפנים. כלומר, לגרום לעין לייצר דמעות בכמות רבה יותר. השאלה היא האם זה אפשרי? התשובה היא: כן.

חוקרים מיפן גילו שבפרי המאקי, שמכונה גם מאקי-ברי, ישנם מרכיבים שמסוגלים לגרום לעין לייצר דמעות בכמות רבה יותר ולמתן משמעותית את תסמונת העין היבשה. ועל כך בהרחבה בע"ה בשבוע הבא...

זמן קריאה: 1 דק'

בריאות, בריאה ובורא

המשקה שהחזיר לבן את הראייה

ולהדליק 13 נרות לזכר כמה קדושים. עורך דין ידוע הגיע פעם לבית הרב, בזמן סעודת מלווה מלכה, כשהוא מלווה בבנו שהתעורר מספר שבועות קודם לכן בשתי עיניו, והרופאים עומדים חסרי ישע. הרב פיש מזג משקה וציווה עליו למרוח אותו סביב העיניים של בנו. למרבה הפלא, למחרת התעורר בנו כאשר עיניו נרפאו לחלוטין. והוא חזר לראות ככל האדם. סיפר יהודי, שלאחר שנולדו לו כמה בנות, פנה לרב וביקש ברכה לבנים זכרים. הרב נתן לו שלוש שיני שום, ואמר לו שעת יבואו לו שלושה בנים בזה אחר זה. וכך בדיוק היה! נלב"ע ביום י"ג באלול ה'תשנ"ח.

רבי אברהם פיש זצ"ל היה מגדולי הצדיקים בדור הקודם, שהסיפורים המופלאים אודותיו נשמעים כמו סיפורי מופתים מדורות קודמים. רבי אברהם התאמץ להסתייר את גדלותו והיה מכונה בפי רבים "הבנאי הקדוש". ואכן, הוא זכה לבנות ולהקים בתים רבים בישראל, והמוני זוגות נושעו מברכותיו ועצותיו, במציאת זיווג, בפי בטן ובהשכנת שלום. רבי אברהם נהג לחלק לכל חתן וכלה מתנות יקרות ערך, שכללו מקרר, תנור וריהוט חדש. בכל מוצאי שבת נהג לערוך סעודת מלווה מלכה ברוב עם

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

טעמי המנהגים

הרב עזרא שקלים - מרבני 2000

מה אתה מתאמץ? תזיע!

ציון). ואם מזיע האדם בשמחת המצווה, הרי זה תיקון גדול לעוונות. וכתב הבן איש חי, שכדאי למחוא כף ימין על כף שמאל, ובזה לכוון להגביר את מידת החסד והרחמים על מידת הדין והגבורה.

וקוראים 'חתן מעונה', מפני שבמסכת מנחות מובא שאת שמות הפסוקים האחרונים בתורה כתב יהושע בן נון. לכן, המסיים את התורה קורא שלושה פסוקים לפני זה - שבדואי כתבם משה רבנו. במוצאי שמחת תורה נוהגים לעשות הקפות שניות כדעת האר"י ז"ל בשער הכוונות, שכתב שהקפות אלו חשובות יותר אפילו מההקפות שעושים ביום שמחת תורה עצמו.

הכותב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי". השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

ביום הושענא רבה נמסרים הפתקים של כל אדם לפי מה שנגזר עליו, וביום שמחת תורה יוצאים השליחים לבצע את שליחותם. וזה אחד הטעמים שביום שמחת תורה אנו מסיימים את קריאת התורה, ולא בסוף השנה, שזכות התורה תגן עליו. ומנהג ישראל להתחיל ספר בראשית, שכן השטן רוצה לקטרג על ישראל שסיימו את התורה ואוכלים ושותים, לכן אנו מתחילים מיד את התורה מחדש. ומובא בזוהר הקדוש, שעל ידי השמחה תהיה שמירה טובה לכל השנה, ויתוקנו כל העולמות בכל מה שפעלנו בימי תשרי, ומה שישאל ויבקש האדם מריבונו של עולם - יענה לו וימלא בקשתו (סוכת

זמן קריאה: דק' 1.5

דברי ציון | על כי תשובות הגאון הרב בן ציון מוצאי

זמן קריאה: דק' 1

שישו ושמחו בשמחת תורה ותנו כבוד לתנ"ך...

כמה פעמים צריך לעשות את ההקפות בשמחת תורה?

נוהגים לעשות הקפות מיד בסיום תפילת ערבית בליל שמחת תורה, בבוקר לאחר תפילת שחרית או מוסף, לאחר תפילת מנחה, ואחרי תפילת ערבית במוצאי החג, ואלו הנקראות הקפות שניות. שבע הקפות בכל פעם.

במוצאי שמחת תורה עושים בישיבה שלי הקפות שניות, אבל לא ממש מסתובבים מסביב להיכל אלא מביאים זמר למגרש ורוקדים במעגלים. האם יוצאים בזה ידי חובה?

תשתדל למצוא בית כנסת באזור, תעשה שם שבע הקפות ותחזור לישיבה.

מתי נכון לעשות את ההקפות בבוקר שמחת תורה, כי אצלנו עשו לפני מוסף והיו שהעירו שעושים הקפות אחרי מוסף?

הגאון החיד"א ז"ל בספרו 'לדוד אמת' הביא את המנהג לעשות את ההקפות אחרי קריאת התורה קודם תפילת מוסף, וכך היה מנהג ירושלים העתיקה. ויש שנהגו מיד אחרי שחרית קודם קריאת התורה. וכל מקום יעשו לפי מנהגם.

אצלנו בבית הכנסת מאריכים בהקפות עד לשעת אחר הצהריים ומתפללים מנחה. רציתי לעשות הקפות גם אחרי מנחה, כמו שמובא בכף החיים בשם הרב בן איש חי, בלי ספר תורה. האם אפשר להניח ספר תנ"ך על הבימה ולומר את נוסח ההקפות?

מועיל להניח תנ"ך ולהקיף.

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

בדרכי רבותינו

ראש רבני תוניסיה

זמן קריאה: דק' 0.5

רבי אברהם טייב (הראשון), המכונה "באבא סיד", חי ופעל במחצית הראשונה של המאה ה-18 בעיר תוניס שבתוניסיה. הוא היה תלמידם המובהק של שניים מגדולי חכמי תוניס בדורם - רבי אברהם הכהן המכונה "באבא רבי", ורבי צמח צרפתי. בצילם עלה והתעלה במעלות התורה והיראה, עסק בתורת הגנלה ובתורת הנסתר, והוכר כאחד המיוחדים שבדור. רבי אברהם שימש כדיין בבית הדין של העיר תוניס, ובסוף ימיו התמנה לראש רבני תוניסיה. תחת הנהגתו הפכה העיר למרכז תורה פורח ושוקק, והוא העמיד תלמידי חכמים רבים שהמשיכו את דרכו, בהם רבי יצחק לומברוזו (מחבר "זרע יצחק") ורבי נתן בורג"ל. בשנת תק"א (1741) הסתלק רבי אברהם לבית עולמו. זכותו תגן עליו.

פאי לימון

(תבנית פאי נשלפת בקוטר 22 ס"מ)

מצרכים להצק:

- 2 כוסות קמח
- רבע כוס אבקת סוכר
- רבע כוס שקדים טחונים דק
- 150 גרם חמאה רכה בטמפר' החדר
- 1 חלמון ביצה

מצרכים למילית:

- 4 ביצים
- 3 כפות קמח
- 50 גרם חמאה מומסת
- ¼ כוס סוכר
- 2 כפות דבש
- 2 לימונים טחונים

מצרכים למרנג:

- 3 חלבונים
- 1 כוס סוכר

אופן ההכנה:

הבצק:

- לעבד היטב את חומרי הבצק, לשטח בתבנית, ולהכניס להקפאה עד להכנת המלית.

המלית:

- להוציא את התבנית מהמקפיא.
- לשפוך את המלית על הבצק.
- להכניס לאפייה 50 דקות על 170 מעלות.
- להוציא ולצנן את העוגה.

המרנג:

- להקציף למרקם יציב ומבריק, ולזלף על העוגה.
- להכניס את העוגה לתנור על 200 מעלות, לשיזוף המרנג.

ההצלחה והתיאבון!

מאירים את הבית

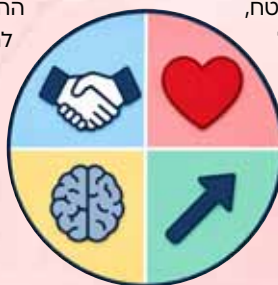
ככה תשווי נכון בין "אני" ל"אני!"

זמן קריאה: 2 דק'

"חיה, אני מבינה שאני רוצה להשתנות", שיתפה אותי ציפי, "אבל לפעמים, ברגע האמת, מול עומס המשימות בעסק, אני מרגישה שהתגובות האוטומטיות שלי חזקות ממני. איך אני מגשרת בין מי שאני היום לבין מי שהייתי רוצה להיות?" השאלה של ציפי נוגעת בלב של האימון

המנטלי. כדי ליצור שינוי אמיתי בשטח, אנחנו נעזרות בכלי עוצמתי של השוואה מודעת בין ה'אני' הנוכחית לבין ה'אני' העתידית שלנו. לקחנו טבלה ממוקדת שבה בחנו ארבעה ממדים מרכזיים: פעולה, רגש, מחשבה וכיוון.

בדקנו מה ה'אני' הנוכחית עושה כשהיא פוגשת לחץ בעסק, למשל, ממחרת לבצע הכל בבהלה, חוששת לאסוף תוצאות מיידיות, ומריצה מחשבות של לחץ ("אני חייבת להספיק הכל עכשיו לבד!"). מנגד, התבוננו על ה'אני' העתידית: איך אותה אישה

ההשוואה הזו לא נועדה לייצר תסכול, אלא להציב מול העיניים תמונת בהירות מדויקת. ברגע שהמוח שלנו רואה בבירור את ההבדל בין תגובת הישרדות לבין תגובה של בחירה מודעת, אנחנו מקבלות את האפשרות לבחור אחרת. ההסתכלות הזו הופכת את ה'אני' העתידית מדמות מופשטת למצפן מעשי ביום-יום. ומה איתך, גם את חולמת לגלות את הגרסה העסקית השלמה שלך ולפעול מתוך תדר של שקט פנימי?

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור:

052-765-7356 | CO527657356@GMAIL.COM

אל תאמיני לכל מה שהמוח שלך מוכר לך!

זמן קריאה: 1.5 דק'

אילה הסתכלה על עצמה. החולצה קצת מקומטת, הילדים בבית מתווכחים בקול על התור במקלחת, ובתוך הראש שלה רצה

רשימה בלתי נגמרת של משימות מאתמול שלא

הספיקה לגעת בהן. התחושה המוכרת

הזו שוב טיפסה לה בגרון, מחמיצה

ולוחצת: 'איך כולן סביבי מצליחות

לתקתק בית, חיוך ואווירה נינוחה,

ורק אצלי הכל תמיד מרגיש כמו

מרדף מעייף?

מכירה את הרגע המכווץ הזה

שבו אנחנו מסתכלות על מישהי

אחרת, בטוחות שהיא פיצחה את הסוד

לחיים מאוזנים, בעוד אנחנו נשארנו מאחור,

מתאמצות רק להחזיק את הראש מעל המים?

אבל אם נעצור רגע לנשום, נגלה מנגנון קטן

ומשעשע שהמוח שלנו מפעיל שוב ושוב. המוח פשוט

לא אוהב חללים ריקים. כשהוא מזהה פרט אחד

מוצלח - ריח של עוגה, חלון מבריק או שטיחון נקי, הוא

אוטומטית משלים בעצמו תסריט על "חיים מושלמים".

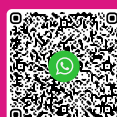
הוא פשוט משמיט מהתמונה את ערמת הכלים שבכור של השכנה, את העייפות שלה מהלילה, ואת הרגעים שגם אצלה הדברים בורחים משליטה.

במילים אחרות: אנחנו משוות את מאחורי הקלעים המבולבלים של החיים שלנו לסרט ערוך ומלוטש של מישהי אחרת.

הצביטה הזאת אנושית לחלוטין, אבל היא לא תיעלם במטה קסם, והבלגן לא ייעלם פתאום מעצמו. רק במקום להאמין לכל דרמה שהמוח מוכר לנו ברגע של עייפות, אפשר פשוט להסכים להוריד את העומס והאשמה.

בפעם הבאה שתתפסי את עצמך משווה, תעצרי לרגע. תגידי לעצמך בשקט: "אני רואה רק תמונה אחת קטנה, לא את כל הסרט". תני לעצמך חיבוק קטן על כל מה שאת כן עושה היום, בדיוק בקצב שלך. ואם העוגה של השכנה עדיין מציקה לך - תמיד תוכלי לקפוץ לבקש מתכון ולגלות את ערמת הכביסה שמחכה גם אצלה על הספה.

נחמי בארי - מרחב לצמיחה רגשית NLP
052-765-6229 | nlp05276@gmail.com

לשריון
תאריך חגיגת
נעת או
סדקי:

שלוחה 1
073-321-2992

כל ההתחלות כלות
מחכה לזיווג? הזמיני עכשיו ערב רוחני מעצים
עם מיטב רבניות 2000, ובעזרת ה' תשמחי בקרוב!

הסיפור שלנו
הרב ארי קדוסי מרנני 2000

זמן קריאה: 1.5 דק'

"חלפו שלושים שנה" הרהורי פרידה מהסוכה

סיפורים מיומנים על חג השבועה

מאז, בכל שנה, אני מוסיף ומגלה שהסוכה היא עולם של אמונה, הלכה וקדושה. חלפו שלושים שנה. בחסדי שמים זכיתי להקים בית של תורה, והיום אני רואה את ילדיי הקטנים יושבים בסוכה, שמחים בה, ומרגישים את האור והקדושה של חג סוכות.

עם השנים זכיתי לראות כיצד אותם חברים שאיתם בניתי פעם סוכה פשוטה, זוכים אף הם להתחזק, להיכנס לסוכה שלי, לשמוע דברי תורה ולהתחבר מחדש לאור האמונה. מתוך הסוכה למדתי שהעולם הזה הוא עראי. כל דבר חומרי חולף, אבל התורה, המצוות והמעשים הטובים, הם הקניין האמיתי שנשאר עם האדם לנצח. זו השמחה האמיתית של חג הסוכות. "ושמחת בחגך והיית אך שמח" - שמחה של אמונה, של קרבת ה' ושל חיים עם משמעות. וגם השנה, כמו בכל שנה, כשאני יוצא מן הסוכה, אני נושא עמי אמונה, שמחה ותקווה, עד שנזכה במהרה לאור הגאולה, מתוך אהבת ישראל, אחדות וקירוב לבבות.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

מאירים את הנועורים

עשרות קילוגרמים בסנטימטר אחד!

חדות לחיתוך המזון; הניבים המשודרגים פועלים כ"אזמלים" להחזקה וקריעה; והשיניים הטוחנות מאחור הן "אבני ריחיים" רחבות שכותשות ומכרסמות את האוכל כדי שהקביה תוכל לעכל אותו בקלות. ומתחת לשכבה הקשה ממוקם מוך השן - מרכז עצבים וכלי דם עדינים בטירוף. החישינים הללו מעבירים למוח מידע מדויק על מרקם המזון ומידת הקושי שלו, וכך המוח יודע בדיוק כמה כוח להפעיל בלעיסה כדי שלא נפצע את הלשון או נסדוק את השן. כמה נפלאה היא הבריאה! זכרו זאת בפעם הבאה שאתם נהנים מארוחה טובה או מחייכים מול המראה.

מדי יום אנחנו לועסים, נושכים, מדברים ומחייכים, בלי לתת דעתנו למערכת הכלים הזעירה והעוצמתית שמותקנת לנו בתוך הפה. ציפוי השן, למשל, המכונה אמייל (זגנית השן), הוא פלא חומרי. הוא חזק יותר מעצם רגילה וקשה יותר מפלדה. ה'שריון' הזה נועד לעמוד בלחצים אדירים: בזמן הלעיסה, השרירים בפה מפעילים על השיניים הטוחנות כוח של עשרות קילוגרמים בסנטימטר מרובע אחד! אילו השיניים היו עשויות מחומר רך יותר, הן היו נשחקות ומתפוררות תוך זמן קצר בגלל המאמץ התמידי. גם בצורת השיניים טמונה חוכמת אלוהית אדירה: השיניים החותכות מקדימה פועלות כמו "מספרים"

מזהים מה מסתתר בתמונה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה של המגזין הקודם: למכור את עור הדוב לפני שצדת אותו

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

"אנא השם, שלח משיח, זה אינטרס של כולנו!"

הרב יצחק רבי לאהוב

זמן קריאה: 1.5 דק'

אנחנו פועלים בדיוק לפי הטבע שנטע בנו הבורא. חז"ל לימדו אותנו שתפילה על מצוקה אישית או לאומית היא יסוד מוסד בעבודת ה'. כשיהודי מתפלל מתוך הצרות שלו, הוא מכיר בכך שרק הקב"ה הוא המקור לישועה ולרפואה, וזו גופא אמונה עמוקה. בנוסף, סיום הצרות, הרפיון, השקט והרווחה אינם "נספח" לגאולה, הם חלק מהותי ממנה. ביאת המשיח אינה רק מושג מופשט או תיאורטי, היא באה לידי ביטוי מעשי בכך שלא ידעו עוד שוד ושבר, ולא יהיו חולי, צער ומלחמות. מרן הרב קוק זצ"ל מסביר, שכל רצון של אדם לתיקון, לטוב, ולהסרת המועקה והסבל בעולם,

ברצוני להפנות שאלה לרב, האם זה בסדר להתפלל על הגאולה מתוך רצון וציפייה שיסתיימו הצרות והקשיים, ולא רק מתוך ציפייה רוחנית גבוהה לביאת המשיח ולגילוי שכינה?

ראשית, אשריך על הציפייה, על האמונה הישרה ועל הכנות הגדולה. עצם העובדה שאתה פונה אל ה' יתברך מתוך הלב וכואב את הצרות, זוהי כבר מדרגה גדולה וחשובה של קשר ואמונה. אהובי, זה לא רק בסדר, זה טבעי, אמיתי וחלק בלתי נפרד ממהותה של הגאולה. כשכואב לנו ואנחנו מבקשים שהכאב יפסק,

ice

תשובה:

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

מחמאות זה כיף, אבל זה לא הכל!

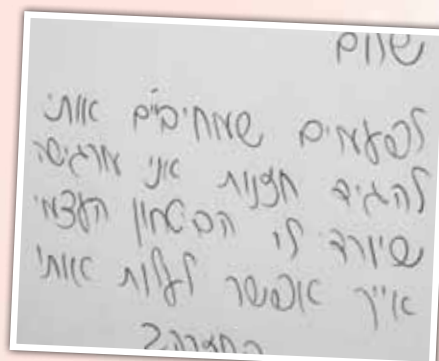

הם "רואים" את הקולות!

ביום הפתוח, במרחק של עשרות מטרים מתחת לפני המים, הדולפין אינו יכול לראות תמיד את סביבתו בצורה ברורה. המים יכולים להיות עכורים, החשיכה גוברת בעומק, ובכל זאת הדולפין מסוגל לאתר דגים, לזהות מכשולים ואפילו לקבל מידע על גודלו וצורתו של עצם הנמצא לפניו. כיצד?

זמן
קריאה
ד"ר 1.5

פתרונות מקוריים. לכן, חשוב להעניק מקום לדרך החשיבה הייחודית שלו ולא לדרוש ממנו תמיד לפעול בדיוק על פי הדרך המקובלת או על פי ציפיותיהם של אחרים. כאשר הביטחון העצמי יורד, חשוב להפריד בין מעשה מסוים לבין הערך האישי. העובדה שהאדם התקשה, טעה או לא עמד בדרישה מסוימת, אינה אומרת שהוא חסר יכולת. נכון לומר לעצמו: "במקרה הזה לא הצלחתי כפי שרציתי, אך הכוחות והיכולות שלי עדיין קיימים".

הביטחון העצמי אינו נבנה רק ממחמאות, אלא מהיכרות אמיתית עם הכוחות האישיים, מהתמודדות הדרגתית ומהיכולת להמשיך לפעול גם לאחר ביקורת או אכזבה.

בכתב היד בולטות אותיות גדולות מאוד, המעניקות לו נוכחות חזקה ומרשימה. מאפיין זה עשוי להצביע על צורך בביטחון עצמי, בהכרה ובהרגשה שהסביבה רואה את הכותב, מעריכה אותו ומאמינה ביכולותיו. הוא זקוק למרחב שבו יוכל להביע את דעתו, לפעול בעצמאות ולחוש שיש משמעות לדבריו ולמעשיו.

עם זאת, כתב גדול אינו מעיד בהכרח על ביטחון עצמי יציב ומבוסס. לעיתים הוא משקף צורך פנימי להרגיש חזק, מסוגל ובעל ערך. כאשר מחייבים את האדם לפעול בניגוד לרצונו, מפעילים עליו לחץ מוגזם או מבקרים אותו בצורה פוגעת - תחושת הביטחון שלו עלולה להיחלש. הוא עשוי להרגיש שלא סומכים עליו, שלא מתחשבים ברצונותיו או שאינו מצליח לעמוד בציפיות המופנות כלפיו.

בכתב היד נראים גם חיבורים מעניינים, מקוריים, ולעיתים בלתי שגרתיים בין האותיות. חיבורים אלו עשויים להעיד על אינטליגנציה גבוהה, חשיבה מהירה ויצירתית ויכולת לקשר בין רעיונות ופרטים שונים. הכותב מסוגל לזהות קשרים שאחרים אינם מבחינים בהם, להבין מצבים לעומק ולמצוא

שלחו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL שאלה לייצוג בכתב ידכם - ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין! (אמפר בעליל שם כמובן).

התשובה נמצאת במערכת מופלאה של הפקת קול והאזנה להדים, הנקראת אקולוקציה - איכון באמצעות הד. הדולפין מפיק סדרות מהירות של נקישות קוליות. הקול מתקדם במים, פוגע בעצמים הנמצאים בסביבה וחוזר אל הדולפין כהד. מערכת השמיעה שלו קולטת את ההדים החוזרים, מעבדת את המידע, וכך הדולפין יכול לקבל תמונה קולית של סביבתו. הנקישות שהוא מפיק יכולות להיות קצרות ומהירות מאוד. כאשר ההד חוזר, הדולפין מקבל מידע על המרחק של העצם ועל מאפיינים נוספים שלו. בדרך זו הוא יכול לאתר טרף, לזהות עצמים ולהתמצא בסביבה גם כאשר הראות מוגבלת. הקולות אינם נוצרים סתם כך. הדולפין מפיק אותם באמצעות מערכת מיוחדת באזור הראש, והצלילים המופקים ממוקדים אל הסביבה. ההדים החוזרים נקלטים דרך רקמות באזור הלסת התחתונה ומועברים אל מערכת השמיעה. האקולוקציה היא דוגמה מרשימה להתאמה המדויקת של הדולפין לסביבתו. אדם שנמצא בחדר חשוך מחפש בדרך כלל מקור אור. הדולפין, לעומת זאת, יכול להשתמש בקול כדי לקבל מידע על סביבתו גם כאשר הראייה אינה מספקת.

מערכת האקולוקציה של הדולפינים היא רק דוגמה אחת מתוך אינספור מערכות מופלאות שנבראו בדיוק לסביבה שבה בעל החיים חי.

תגידו לבורא עולם: "אנחנו עדיין כאן. לא ברחנו!"

את שלך, ואז לשחרר. אתה יכול לשיר הכי טוב שאתה יודע, ליצור מכל הלב, לעבוד קשה, אבל בסוף יש דברים שהם כבר לא בידיים שלך. וזה נכון גם בחיים. אנחנו משתדלים, מתפללים, מתקנים, מבקשים. אבל צריכים להאמין שיש מי שמנהל את התמונה הגדולה. אולי לכן שמחת תורה הוא יום כל כך מיוחד. הוא נותן לנו עוד רגע אחד להרים את הראש ולומר: ריבונו של עולם, אני עדיין כאן. עדיין מאמין. עדיין מבקש. לא נפרדתי. לא ברחתי. ואז, כמו מעצמן, הרגליים פוצחות בריקוד, והלב נפתח בקול תודה לנותן התורה.

שבת שלום וחג שמח!

שמבינים כמה הדבר חשוב לנו באמת. אבל יום שמחת תורה - שמיני עצרת, בא להזכיר לנו שלא צריך להתבייש לבקש. יש לנו חלומות. יש לנו דברים שאנחנו רוצים לשנות. יש תפילות שאנחנו נושאים בלב כבר הרבה זמן. לפעמים אנחנו אפילו מתביישים לבקש שוב, כי כבר ביקשנו ולא ראינו את התשובה. אבל הנה, אחרי כל הימים האלה, אנחנו שוב כאן. מתפללים ומבקשים. עוצרים עוד יום אחד ומדברים עם המלך.

גם בעולם שלי, כזמר, יש לא מעט פעמים שבהן אני עובד על שיר ומחכה לראות לאן הוא יגיע. משקיעים, מקליטים, מתקנים, מקווים. ולא תמיד יודעים מה יהיה. עם השנים למדתי שאמונה היא גם לדעת לעשות

יש ימים בלוח השנה שעוברים ואינם נראים, ויש ימים שמרגישים בהם נוכחות והשפעה. שמחת תורה הוא אחד מהימים האלה.

אחרי ראש השנה, יום הכיפורים, הסוכות והשמחה הגדולה, מגיע היום הזה ומרגיש קצת כמו הרגע האחרון לעצור ולבקש. אולי בגלל זה תמיד מרגש אותי לראות את הציבור עומד על הרגליים, מרים אותם טפח מעל הקרקע, ומקיף בריקוד סוער את הבימה לכבוד התורה. כמה פעמים בחיים אנחנו מחכים לרגע האחרון כדי לבקש משהו. מחכים עד שכבר אין ברירה, עד

זמן
קריאה
ד"ר 1.5

**זיהיתם מצוקה בעקבות קשר
מסוכן עם צעיר מהכפר?**

זאת הפרשה!

זאת הפרשה!

פונים < מדווחים > מצילים! 073-321-2869

מאירים את הילדים

נצאנו 5 הקדונים

חג שמחת תורה הוא היום בו אנו שמחים ורוקדים עם התורה הקדושה שנתנה לנו בהר סיני. התורה היא החמץ שממלא אותנו ומעניק לנו חיים. היא שומרת עלינו ומאחדת אותנו להיות עם אחד ומיוחד. אשריכם ילדים צדיקים שזכיתם לקבל תורה. ועכשו מתוקים, האם תוכלו לזרוח את ההבדלים שבין שני הצדדים?

יצירות

שימו לב! נשמח לקבל מכם יצירות ופזמונים של הילדים שלכם ושל הילדים של הילדים שלכם. יש לכם רעיון איך להציג את החבור שלכם? יש לכם חזון, צלמו, ושלחו לנו ל: MAG@TV2000.CO.IL כנסו להגרלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

ילדים יקרים, כל שבוע אנו מציגים יצירה ופה ששלחתם לנו, המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של יוסף שלום ונתן בן עמרם

מאתגרים את הנשמה

"אני תרנגול" החליט בן המלך...

לשלחן, ציצו ולקטו פרוורים, עד שהפכו לחברים טובים מאוד. פתאום, בקש החכם מהמשרתים שיביאו להם שתי חלצות. "מה זה?" שאל בן המלך. "תרנגולים לא לובשים חלצות!" מי אמר? קרץ לו החכם, "האם תרנגול הודו שלובש חלצה הוא פחות תרנגול? אפשר ללבוש חלצה ועדין להיות תרנגול מצוין!" בן המלך חשב והסכים, ושניהם לבשו חלצות. אחר כך בקש החכם צלחות עם אוכל טעים מהשלחן. שוב תמה בן המלך, ושוב ענה לו החכם: "אפשר לאכול טעים ועדין להיות תרנגול!" הם אכלו ונהנו. לבסוף אמר לו החכם: "למה שנשב על הרצפה הקרה? אפשר לשבת על כסאות ליד השלחן, ועדין להיות תרנגולי הודו!" הם קמו, התישבו ליד השלחן... וקר, שלב אחר שלב, בן המלך התרפא לגמרי וחזר להיות אדם רגיל!

ילדים צדיקים, האם ראייתם פעם חבר שמתנהג בצורה שטותית או שלילית, וכלם רק כעסו וצעקו עליו, אבל זה ממש לא עזר? בואו תשמעו ממשל נפלא שספר רבי נחמן מברסלב, ומקונו נלמד איך הצדיקים מצילים נשמות באהבה!

פעם אחת, בנו של מלך גדול חלה במחלה משנה מאוד. פתאום, בן המלך החליט שהוא... תרנגול הודו! (אינדיק). מה הוא עשה? הוא פשט את כל בגדיו, נכנס מתחת לשלחן הגדול, ישב שם בחוסר כבוד, והסכים לאכול רק חתיכות לחם ובשר ופרורים שנפלו על הרצפה.

המלך היה עצוב ומבוהל. הוא הביא את כל הרופאים והחכמים לארמונו. הם נסו לצעוק על בן המלך, להכריח אותו לצאת, לתת לו תרופות - אבל שום דבר לא עזר. בן המלך נשאר מתחת לשלחן וקרר.

יום אחד הגיע צדיק חכם אחד ואמר למלך: "אני מוכן לרפא אותו!" מה עשה החכם? פשט גם הוא את בגדיו, נכנס מתחת לשלחן וישב בדיוק ליד בן המלך. בן המלך הסתפל עליו בפליאה: "מי אתה ומה אתה עושה פה?" ענה לו החכם: "ומה אתה עושה פה?" "אני תרנגול הודו!" אמר הנסיך. "איזה פלא!", צחק החכם, "גם אני תרנגול הודו!" ישבו שניהם יחד זמן מה מתחת

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית: 052-477-0297. להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים, חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש". לשיעורים המוקלטים: 073-351-1148

פניקה בידת המטמון של נפולאון

מאת צבי אריה אדלר
ציור יהודה ישראל

בחסות עיתון קומיקס
קומיקס
072-2550600

את הסיפור המלא ניתן לחשיג בתנויות הספרים המובחרות

הזוכה של השבוע

אלו התשובות הנחרות של מאיר יעקב זדה. הוא ענה נכון על כל השאלות וזכה בפרס שלנו!

ילדים מתקנים וצדיקים - גם אתם יכולים! אנחנו מחכים לתשובות שלכם!

היכן מסתתר?

עידן ויהונתן מחפשים את המטמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 ספרי תורה 27 ספריות טופי

הדיווח

אחד מגיע להתארח בסכה של טבעונים ומביא לולב. המארח רואה אותו ואומר: "אוי נו, באמת לא היית צריך, יש לנו פה מלא אכל..."

בחור מגיע לבית הכנסת להתפלל שחרית בחל המועד סכות ב-12:30 בצהריים. נגש אליו אחד ואומר לו: "אתה לא מתביש להתפלל בחג בשעה כזאת?" עונה לו הכחור: "תפלה זה מדרבנו, לישן בסכה זה דאורייתא..."

אחרי השבוע הזה, בפעם הבאה שאשתי תכריז שהיא יכולה לעשות כמה דברים במקביל, אני שם לה לולב ואתרוג ביד אחת, סדור ביד השנייה, טלית על הראש... ואז נראה אותה מתמודדת!

אני זורק את הילד שלי באוויר ותופס אותו. מצד אחד, אני בטוח שתמיד אתפס אותו. מצד שני, לא הייתי עושה אותו דבר עם המחשב שלי...

השאלות:

- 1 של מי הדגל השכוח?
- 2 באיזו הקפה אווזים?
- 3 מה השעה כעת?
- 4 מיהו אבא של הילד הקטן מימין?
- 5 מי מחלק ספריות?

בהגשת רינה פליימן, 6776067@GMAIL.COM

ילדים יקרים,

עליכם לענות על השאלות הבאות! הצלחתם? איזה יומי! שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם, תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס!

את התשובות יש לשלח אך ורק למיל

MAG@TV2000.CO.IL

עיצוב חינוך לשגרירי המגזין ומצטרפים חדשים

לעיצוב מגזין אישי:

MAG@TV2000.CO.IL

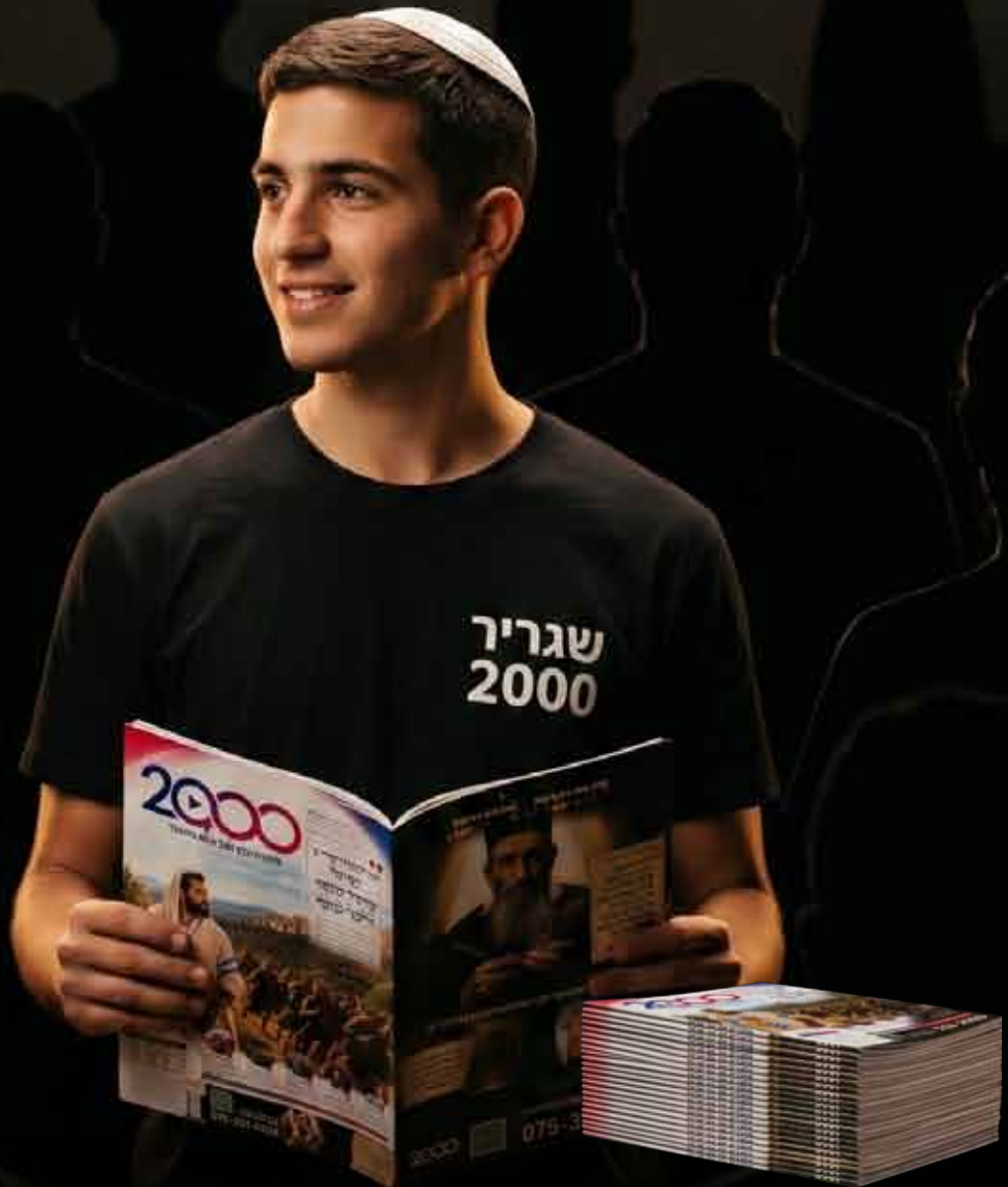

יש לכם אירוע? מזל טוב! 2000 לשתף בלחצתכם!

בואו להכתיב את המשפחה והאורחים עם מזכרת ייחודית - מגזין בעיצוב אישי

"אשר בחר בך מכל..."

התחלה חדשה א ההזדמנות שלך להצטרף
לנבחרת מזכי הרבים ולהפיץ את המגזין.

לזיכוי הרבים חייג כעת או סרוק:

073-286-6527